KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 4.6.2025 r.
COM(2025) 220 final

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Austrii

{SWD(2025) 220 final}

Zalecenie

ZALECENIE RADY

w sprawie polityki gospodarczej, polityki społecznej, polityki zatrudnienia, polityki strukturalnej i polityki budżetowej Austrii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1263 z dnia 29 kwietnia 2024 r. w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i w sprawie wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97[1], w szczególności jego art. 3 ust. 3,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

Kwestie ogólne

(1) W rozporządzeniu (UE) 2024/1263, które weszło w życie 30 kwietnia 2024 r. wskazano, że celem ram zarządzania gospodarczego jest wspieranie zdrowych i stabilnych finansów publicznych oraz zrównoważonego i inkluzywnego wzrostu i odporności poprzez reformy i inwestycje, a także zapobieganie nadmiernym deficytom publicznym. Rozporządzenie stanowi, że Rada i Komisja prowadzą wielostronny nadzór w kontekście europejskiego semestru zgodnie z celami i wymogami określonymi w TFUE. Europejski semestr obejmuje w szczególności formułowanie zaleceń dla poszczególnych krajów i nadzór nad ich wdrażaniem. Rozporządzenie przyczynia się również do zapewnienia poczucia odpowiedzialności za politykę fiskalną na szczeblu krajowym i koncentruje się na perspektywie średniookresowej tej polityki oraz jednocześnie na skuteczniejszym i spójniejszym egzekwowaniu przepisów. Każde państwo członkowskie ma obowiązek przedłożyć Radzie i Komisji krajowy średniookresowy plan budżetowo-strukturalny zawierający jego zobowiązania dotyczące polityki budżetowej, reform i inwestycji, obejmujący okres 4- lub 5-letni, w zależności od długości kadencji parlamentarnej w tym państwie

[1] Dz.U. L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.

członkowskim. Ścieżka wydatków netto[2] przewidziana w tych planach musi spełniać wymogi określone w rozporządzeniu, w tym wymogi dotyczące wprowadzenia lub utrzymania prawdopodobnej tendencji spadkowej długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do końca okresu dostosowawczego lub utrzymania długu na ostrożnym poziomie poniżej 60 % produktu krajowego brutto (PKB) oraz sprowadzenia lub utrzymania deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych poniżej określonej w Traktacie wartości odniesienia wynoszącej 3 % PKB, w średnim okresie. W przypadku gdy państwo członkowskie zobowiąże się do wdrożenia odpowiedniego pakietu reform i inwestycji zgodnie z kryteriami określonymi w rozporządzeniu, okres dostosowawczy może zostać przedłużony o maksymalnie trzy lata.

(2) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241[3] ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności („RRF") weszło w życie w dniu 19 lutego 2021 r. RRF zapewnia państwom członkowskim wsparcie finansowe służące realizacji reform i inwestycji, tworząc w ten sposób impuls fiskalny finansowany przez Unię. Zgodnie z priorytetami europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej RRF przyczynia się do odbudowy gospodarczej i społecznej, pobudzając jednocześnie zrównoważone reformy i inwestycje, które promują w szczególności zieloną i cyfrową transformację oraz zwiększają odporność gospodarek państw członkowskich. Pomaga również wzmocnić finanse publiczne oraz pobudzić wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w średnim i długim okresie, a także zwiększyć spójność terytorialną wewnątrz Unii i wspierać dalsze wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych.

(3) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435[4] („rozporządzenie w sprawie REPowerEU"), które zostało przyjęte w dniu 27 lutego 2023 r., ma na celu stopniowe redukowanie zależności Unii od importu paliw kopalnych z Rosji. Pomoże to osiągnąć bezpieczeństwo energetyczne i zdywersyfikować dostawy energii w Unii przy jednoczesnym zwiększeniu wykorzystania odnawialnych źródeł energii, zdolności magazynowania energii oraz efektywności energetycznej. Austria dodała do swojego krajowego planu odbudowy i zwiększania odporności nowy rozdział REPowerEU w celu finansowania kluczowych reform i inwestycji, które pomogą w osiągnięciu celów REPowerEU.

(4) 30 kwietnia 2021 r. Austria przedłożyła Komisji swój krajowy plan odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 18 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241. Na podstawie art. 19 tego rozporządzenia Komisja oceniła adekwatność, skuteczność, efektywność oraz spójność planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z wytycznymi dotyczącymi oceny określonymi w załączniku V. W dniu 13 lipca

---

[2] Wydatki netto zgodnie z definicją w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2024/1263: „wydatki netto" oznaczają wydatki publiczne po skorygowaniu o: (i) wydatki z tytułu odsetek, (ii) działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, (iii) wydatki na programy unijne w pełni kompensowane dochodami z funduszy unijnych, (iv) krajowe wydatki na współfinansowanie programów finansowanych przez Unię, (v) cykliczne elementy wydatków na zasiłki dla bezrobotnych oraz (vi) działania jednorazowe i inne działania tymczasowe.

[3] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj).

[4] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE (Dz.U. L 63 z 28.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa. eu/eli/reg/2023/435/oj).

2021 r. Rada przyjęła decyzję wykonawczą zatwierdzającą ocenę planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii[5], którą to decyzję zmieniono dnia 9 listopada 2023 r. zgodnie z przepisami art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241 ze względu na to, że realizacja RRP częściowo nie jest już możliwa z uwagi na obiektywne okoliczności, a także w celu włączenia rozdziału REPowerEU[6]. Uruchomienie transz jest uzależnione od przyjęcia przez Komisję decyzji – zgodnie z art. 24 ust. 5 – stwierdzającej, że Austria osiągnęła w zadowalający sposób odpowiednie kamienie milowe i wartości docelowe określone w decyzji wykonawczej Rady. Osiągnięcie w zadowalający sposób wymaga, aby działania związane z uprzednio osiągniętymi kamieniami milowymi i wartościami docelowymi dotyczącymi tej samej reformy lub inwestycji nie zostały odwrócone.

(5) W dniu [data] r. Rada, na zalecenie Komisji, przyjęła zalecenie w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Austrii[7]. W dniu 13 maja 2025 r. Austria przedłożyła swój średniookresowy plan budżetowo-strukturalny. Plan – przedłożony zgodnie z art. 11 i art. 36 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2024/1263 – obejmuje lata 2025–2029 i przedstawia dostosowanie fiskalne rozłożone na okres siedmiu lat.

(6) W dniu 26 listopada 2024 r., działając na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1176/2011, Komisja przyjęła sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania na 2025 r., w którym nie wskazała Austrii jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których potrzebna będzie szczegółowa ocena sytuacji. Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro oraz wniosek dotyczący wspólnego sprawozdania o zatrudnieniu 2025, w którym przeanalizowano wdrażanie wytycznych dotyczących zatrudnienia i zasad Europejskiego filaru praw socjalnych. Rada przyjęła zalecenie w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro[8] w dniu 13 maja 2025 r., a wspólne sprawozdanie o zatrudnieniu – 10 marca 2025 r.

(7) 29 stycznia 2025 r. Komisja opublikowała „Kompas konkurencyjności” – strategiczne ramy mające na celu zwiększenie globalnej konkurencyjności UE w ciągu najbliższych pięciu lat. W dokumencie tym wskazano trzy wymogi transformacyjne dotyczące zrównoważonego wzrostu gospodarczego: (i) innowacje, (ii) dekarbonizację i konkurencyjność oraz (iii) bezpieczeństwo. Aby zlikwidować lukę innowacyjną, UE dąży do wspierania innowacji przemysłowych, rozwoju przedsiębiorstw typu *start-up* za pomocą inicjatyw takich jak unijna strategia na rzecz przedsiębiorstw typu *start-up* i przedsiębiorstw *scale-up* oraz promowania wykorzystania zaawansowanych technologii takich jak sztuczna inteligencja i informatyka kwantowa. Z myślą o bardziej zielonej gospodarce Komisja nakreśliła kompleksowy Plan działania na rzecz przystępnej cenowo energii oraz Pakt dla czystego przemysłu, dbając o to, by przejście na czystą energię było racjonalne pod względem kosztów oraz sprzyjało konkurencyjności, zwłaszcza w sektorach energochłonnych, a także aby było motorem

---

5 Decyzja wykonawcza Rady z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii (10159/2021).

6 Decyzja wykonawcza Rady z dnia 7 listopada 2023 r. zmieniająca decyzję wykonawczą z dnia 13 lipca 2021 r. w sprawie zatwierdzenia oceny planu odbudowy i zwiększania odporności Austrii (14472/2023).

7 Zalecenie Rady z dnia [xxx] w sprawie zatwierdzenia krajowego średniookresowego planu budżetowo-strukturalnego Austrii, Dz.U. […].

8 Zalecenie Rady z dnia 13 maja 2025 r. w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (Dz.U. C, C/2025/2782, 22.5.2025, ELI: http:// data.europa.eu/eli/C/2025/2782/oj).

wzrostu. Aby ograniczyć nadmierne zależności i zwiększyć bezpieczeństwo, Unia dąży z determinacją do wzmocnienia globalnych partnerstw handlowych, dywersyfikacji łańcuchów dostaw oraz zapewnienia dostępu do surowców krytycznych i źródeł czystej energii. Priorytety te opierają się na horyzontalnych czynnikach sprzyjających, którymi są uproszczenie regulacyjne, pogłębienie jednolitego rynku, finansowanie konkurencyjności oraz unia oszczędności i inwestycji, promowanie umiejętności i wysokiej jakości miejsc pracy, a także lepsza koordynacja polityk UE. Kompas konkurencyjności jest skoordynowany z europejskim semestrem, co zapewnia spójność polityk gospodarczych państw członkowskich ze strategicznymi celami Komisji oraz jednolite podejście do zarządzania gospodarczego, wspierając tym samym zrównoważony wzrost, innowacje i odporność w całej Unii.

(8) W 2025 r. europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej nadal przebiega równolegle z wdrażaniem RRF. Pełne wdrożenie planów odbudowy i zwiększania odporności pozostaje nieodzowne do realizacji priorytetów politycznych w ramach europejskiego semestru, ponieważ plany te przyczyniają się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom (lub znacznej ich części) określonym w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów wydanych w ostatnich latach. Te zalecenia dla poszczególnych krajów pozostają równie aktualne dla oceny zmienionych planów odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(9) Zalecenia dla poszczególnych krajów na 2025 r. obejmują główne wyzwania w zakresie polityki gospodarczej, które nie zostały dostatecznie rozwiązane przez działania ujęte w planach odbudowy i zwiększania odporności – z uwzględnieniem odpowiednich wyzwań wskazanych w zaleceniach dla poszczególnych krajów z lat 2019–2024.

(10) W dniu 4 czerwca 2025 r. Komisja opublikowała sprawozdanie krajowe na 2025 r. dotyczące Austrii. Oceniła w nim postępy Austrii we wdrażaniu stosownych zaleceń dla tego kraju oraz podsumowała realizację planu odbudowy i zwiększania odporności przez Austrię. Na podstawie tej analizy w sprawozdaniu krajowym wskazano najpilniejsze wyzwania, przed którymi stoi Austria. Oceniono w nim również postępy Austrii we wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych oraz w realizacji głównych celów Unii dotyczących zatrudnienia, umiejętności i ograniczania ubóstwa, a także postępy w realizacji celów ONZ w zakresie zrównoważonego rozwoju.

Ocena rocznego sprawozdania z postępów

(11) W dniu 13 maja 2025 r. Austria przedłożyła plan średniookresowy, w którym zobowiązała się do osiągnięcia następujących maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto: 2,6 % w 2025 r., 2,2 % w 2026 r., 2,2 % w 2027 r., 2,0 % w 2028 r. i 2,3 % w 2029 r., co odpowiada maksymalnym skumulowanym stopom wzrostu obliczonym w odniesieniu do 2024 r. wynoszącym 2,6 % w 2025 r., 4,8 % w 2026 r., 7,2 % w 2027 r., 9,4 % w 2028 r. i 11,9 % w 2029 r. W dniu 13 maja 2025 r. Austria przedłożyła swoje roczne sprawozdanie z postępów[9] zawierające odpowiednie dane i prognozy dotyczące wyniku budżetowego oraz informacje na temat realizacji reform i inwestycji odpowiadających na główne wyzwania zidentyfikowane w zaleceniach dla

[9] Roczne sprawozdania z postępów za 2025 r. są dostępne pod adresem: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-and-fiscal-governance/stability-and-growth-pact/preventive-arm/annual-progress-reports_en?prefLang=pl.

poszczególnych krajów w ramach europejskiego semestru. Roczne sprawozdanie z postępów odzwierciedla również półroczną sprawozdawczość Austrii z postępów w realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, zgodnie z art. 27 rozporządzenia (UE) 2021/241.

(12) Rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie i jej reperkusje stanowią dla Unii Europejskiej wyzwanie egzystencjalne. Komisja zaleciła uruchomienie, w skoordynowany sposób, krajowej klauzuli wyjścia przewidzianej w pakcie stabilności i wzrostu, aby wspierać wysiłki UE mające na celu osiągnięcie szybkiego i znaczącego wzrostu wydatków na obronę, i propozycja ta została pozytywnie przyjęta przez Radę Europejską 6 marca 2025 r.

(13) Według danych zweryfikowanych przez Eurostat[10] deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii, który w 2023 r. wynosił 2,6 % PKB, wzrósł do 4,7 % w 2024 r., a dług sektora instytucji rządowych i samorządowych wzrósł z poziomu 78,5 % PKB na koniec 2023 r. do 81,8 % na koniec 2024 r. Zgodnie z obliczeniami Komisji zmiany te odpowiadają stopie wzrostu wydatków netto na poziomie 8,7 % w 2024 r. Według szacunków Komisji kurs polityki fiskalnej[11], który uwzględnia zarówno wydatki finansowane ze środków krajowych, jak i z budżetu UE, był w 2024 r. ekspansywny, na poziomie 2,3 % PKB. W dniu 4 czerwca 2025 r. Komisja przyjęła sprawozdanie na podstawie art. 126 ust. 3 TFUE[12]. W sprawozdaniu tym oceniono sytuację budżetową Austrii, ponieważ jej deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych przekroczył w 2024 r. określoną w Traktacie wartość odniesienia wynoszącą 3 % PKB. W sprawozdaniu stwierdzono, że w świetle powyższej oceny i zważywszy na opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego sporządzoną na mocy art. 126 ust. 4 TFUE, Komisja rozważy zaproponowanie wszczęcia wobec Austrii procedury nadmiernego deficytu i zaproponuje Radzie przyjęcie decyzji na podstawie art. 126 ust. 6 stwierdzającej istnienie nadmiernego deficytu.

(14) Zgodnie z rocznym sprawozdaniem z postępów scenariusz makroekonomiczny, na którym oparto prognozy budżetowe Austrii, przewiduje wzrost realnego PKB na poziomie -0,3 % w 2025 r. oraz inflację HICP na poziomie 2,8 % w 2025 r. Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. realny PKB spadnie o 0,3 % w 2025 r., po czym wzrośnie o 1,0 % w 2026 r., a inflacja HICP wyniesie 2,9 % w 2025 r. i 2,1 % w 2026 r.

(15) W rocznym sprawozdaniu z postępów przewiduje się spadek deficytu sektora instytucji rządowych i samorządowych do 4,5 % PKB w 2025 r., natomiast relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 84,7 % do końca 2025 r. Zmiany te odpowiadają wzrostowi wydatków netto o 1,6 % w 2025 r. W prognozie Komisji z wiosny 2025 r. przewiduje się, że deficyt sektora

---

[10] Eurostat – wskaźniki euro, 22 kwietnia 2025 r.

[11] Kurs polityki fiskalnej jest zdefiniowany jako miara rocznej zmiany sytuacji budżetowej sektora instytucji rządowych i samorządowych. Ma on na celu ocenę impulsu dla gospodarki wynikającego z polityk fiskalnych, zarówno tych finansowanych ze środków krajowych, jak i z budżetu UE. Miernikiem kursu polityki fiskalnej jest różnica między (i) potencjalnym wzrostem w perspektywie średnioterminowej a (ii) zmianą poziomu wydatków pierwotnych skorygowanych o działania dyskrecjonalne po stronie dochodów, ale uwzględniającą wydatki pokryte za pomocą bezzwrotnego wsparcia (dotacji) z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności oraz innych funduszy unijnych.

[12] Sprawozdanie Komisji opracowane zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, 4.6.2025, COM(2025) 615 final.

instytucji rządowych i samorządowych w 2025 r. wyniesie 4,4 % PKB. Spadek deficytu w 2025 r. wynika głównie z wdrożenia pakietu konsolidacyjnego, przy czym – jednocześnie – zwiększone wydatki na wynagrodzenia w sektorze publicznym, emerytury i wydatki socjalne ze względu na indeksację inflacyjną i inne koszty związane ze starzeniem się społeczeństwa mają nadal znacząco negatywny wpływ na finanse publiczne. Zgodnie z obliczeniami Komisji zmiany te odpowiadają wzrostowi wydatków netto o 2,0 % w 2025 r. Na podstawie szacunków Komisji prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej, który obejmuje wydatki finansowane zarówno ze środków krajowych, jak i unijnych, będzie w 2025 r. restrykcyjny, na poziomie 1,3 % PKB. Relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 84,0 % do końca 2025 r.

(16) Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. bezzwrotne wsparcie („dotacje") z Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności w 2025 r. ma posłużyć do sfinansowania wydatków sektora instytucji rządowych i samorządowych w wysokości 0,1 % PKB, podczas gdy w 2024 r. finansowane w ten sposób wydatki wynosiły 0,1 % PKB. Wydatki finansowane z bezzwrotnego wsparcia w ramach Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności umożliwiają wysokiej jakości inwestycje i reformy zwiększające wydajność bez wywierania bezpośredniego wpływu na wynik i dług sektora instytucji rządowych i samorządowych Austrii.

(17) Wydatki sektora instytucji rządowych i samorządowych na obronę w Austrii utrzymywały się na stałym poziomie 0,6 % PKB w latach 2021–2023[13]. Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. wydatki na obronę mają wynieść 0,7 % PKB w 2024 r. i 0,8 % PKB w 2025 r. Odpowiada to wzrostowi o 0,2 punktu procentowego PKB w porównaniu z 2021 r.

(18) Według prognozy Komisji z wiosny 2025 r. wydatki netto Austrii mają wzrosnąć o 2,0 % w 2025 r. Na podstawie prognozy Komisji z wiosny 2025 r. przewiduje się, że wzrost wydatków netto Austrii w 2025 r. utrzyma się poniżej poziomu maksymalnej stopy wzrostu, do której zobowiązała się Austria w swoim planie.

(19) Roczne sprawozdanie z postępów nie uwzględnia prognoz budżetowych na okres po 2025 r. Przy uwzględnieniu środków z zakresu polityki znanych w dacie granicznej prognozy deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w 2026 r. przewidziany w prognozie Komisji z wiosny 2025 r. ma wynieść 4,2 % PKB. Zmiany te odpowiadają wzrostowi wydatków netto o 2,3 % w 2026 r. Na podstawie szacunków Komisji prognozuje się, że kurs polityki fiskalnej, który obejmuje wydatki finansowane zarówno ze środków krajowych, jak i unijnych, będzie w 2026 r. restrykcyjny, na poziomie 0,3 % PKB. Prognozowana przez Komisję relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB ma wzrosnąć do 85,8 % do końca 2026 r.

(20) W planie średniookresowym Austrii określono zestaw reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego. Obejmują one obecne i zintensyfikowane środki przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności, takie jak poprawa dostępu do edukacji („Chancenbonus"), a także dodatkowe reformy i inwestycje, takie jak podniesienie rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę, reforma urlopu na podniesienie kwalifikacji i zwiększenie składki na opiekę zdrowotną dla emerytów.

[13] Eurostat, wydatki publiczne według klasyfikacji funkcji sektora instytucji rządowych i samorządowych (COFOG).

Najważniejsze wyzwania w zakresie polityk publicznych

(21) Austria boryka się z coraz silniejszą presją budżetową ze strony systemów opieki zdrowotnej, opieki długoterminowej i systemów emerytalnych, związaną ze starzeniem się społeczeństwa. Stosunkowo niski ustawowy i rzeczywisty wiek przejścia na emeryturę w kraju skutkuje wysokimi kosztami emerytur, które według prognoz osiągną szczytową wysokość 15 % PKB do 2030 r., po czym nastąpi ich nieznaczny spadek. Pomimo dotychczasowych reform rzeczywisty wiek przejścia na emeryturę w Austrii pozostaje niższy niż średnia unijna. Niedawno wdrożone środki dotyczące emerytur były skromne, zwłaszcza w porównaniu z wydłużeniem średniego trwania życia, a nowe plany ograniczenia wczesnego przechodzenia na emeryturę mogą przyczynić się do podniesienia rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę jedynie w ograniczonym stopniu. Starzenie się społeczeństwa stanowi również obciążenie dla finansów na opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową. Do 2070 r. przewiduje się wzrost wydatków na opiekę zdrowotną z poziomu 7,8 % w 2024 r. do 8,9 % PKB, co stanowi dwukrotność średniego wzrostu w UE, natomiast koszty opieki długoterminowej w tym samym okresie mogą wzrosnąć z poziomu 1,6 % do 3,1 % PKB. Przeprowadzona w 2023 r. reforma opieki zdrowotnej miała na celu wzmocnienie podstawowej opieki zdrowotnej i zmniejszenie zależności od szpitali, ale podstawowa opieka zdrowotna pozostaje słabo rozwinięta, w dalszym ciągu istnieją usługi o pokrywających się zakresach świadczeń, a cele w zakresie wydatków nie są przestrzegane. Brakuje skutecznych środków regulacyjnych oraz dostosowania zobowiązań w zakresie finansowania i wydatków, co przyczynia się do sytuacji, w której regiony i system ubezpieczenia społecznego często wykraczają poza uzgodnione roczne pułapy wydatków. Jeśli chodzi o opiekę długoterminową, niedawne reformy poprawiły warunki pracy i wsparcie dla opiekunów rodzinnych, ale nie zaradziły problemowi stabilności finansów publicznych. Wśród wydatków publicznych przeważają wydatki na opiekę instytucjonalną, chociaż w wielu przypadkach bardziej opłacalnym rozwiązaniem jest opieka domowa. Plan odbudowy i zwiększania odporności obejmuje środki ukierunkowane na promowanie podstawowej opieki zdrowotnej i wdrożenie zarządzania w oparciu o cele w opiece długoterminowej.

(22) Ramy fiskalne Austrii charakteryzują się złożonym systemem transferów międzyrządowych między władzami federalnymi i regionalnymi, który stanowi barierę dla efektywnego wydatkowania środków publicznych. Kraje związkowe nie dysponują dużą autonomią podatkową, a w związku z tym są w znacznym stopniu uzależnione od wspólnych dochodów zamiast polegać na źródłach własnych – w 2024 r. jedynie niewielka część całkowitych dochodów publicznych pochodziła ze źródeł szczebla niższego niż krajowy. Jednocześnie finansowanie podstawowych usług, takich jak opieka zdrowotna, opieka nad dziećmi i transport publiczny, zależy częściowo od wydatków krajów związkowych i gmin. Zmiany demograficzne i zielona transformacja dodatkowo zwiększają presję kosztową na kraje związkowe i gminy, natomiast własne źródła dochodów nie są powiązane z dynamiką wydatków.

(23) System podatkowy nadal w dużym stopniu opiera się na dochodach z pracy i konsumpcji. W 2023 r. Austria miała czwartą co do wysokości relację dochodów do PKB w UE i bardzo wysoki klin podatkowy (piąty co do wysokości w UE w 2024 r.)[14]. Od 2023 r. przedziały podatku dochodowego od osób fizycznych są

[14] OECD (2025), Taxing Wages 2025 [Opodatkowanie wynagrodzeń 2025].

indeksowane inflacją, co pozwala zapobiec dalszemu wzrostowi klina podatkowego powodowanemu zjawiskiem drenażu podatkowego. Kilka utrzymujących się od dawna wyzwań strukturalnych w strukturze podatkowej pozostaje jednak nierozwiązanych. Lepsze wykorzystanie podatków bardziej sprzyjających wzrostowi i zatrudnieniu mogłoby przyczynić się do stworzenia niezbędnej przestrzeni budżetowej i poprawy ogólnej struktury podatkowej.

(24) W Austrii obserwuje się przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności, które obejmują wsparcie z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST) i Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Ważne jest, aby kontynuować starania na rzecz zapewnienia szybkiej realizacji tych programów, przy jednoczesnej maksymalizacji ich wpływu w terenie. Austria podejmuje już działania w ramach swoich programów polityki spójności w celu pobudzenia konkurencyjności oraz wzrostu gospodarczego. Jednocześnie Austria nadal stoi w obliczu wyzwań, w tym związanych z konkurencyjnością, przystępnymi cenowo mieszkaniami, umiejętnościami i aktywnym włączeniem społecznym. Zgodnie z art. 18 rozporządzenia (UE) 2021/1060 w ramach przeglądu śródokresowego programów polityki spójności Austria jest zobowiązana dokonać przeglądu poszczególnych programów, biorąc pod uwagę między innymi wyzwania wskazane w zaleceniach krajowych z 2024 r. We wnioskach Komisji przyjętych w dniu 1 kwietnia 2025 r.[15] wydłużono termin przedłożenia – w odniesieniu do każdego programu – oceny wyników przeglądu śródokresowego na okres po dniu 31 marca 2025 r. Przewidziano również elastyczne rozwiązania, które przyspieszą wdrażanie programów, oraz zachęty dla państw członkowskich do przeznaczania środków w ramach polityki spójności na pięć strategicznych obszarów priorytetowych Unii, a mianowicie na konkurencyjność w zakresie technologii strategicznych, obronność, mieszkalnictwo, odporność wodną i transformację energetyczną.

(25) Platforma na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy (STEP) stanowi okazję do inwestowania w jeden z kluczowych priorytetów strategicznych UE dzięki wzmocnieniu konkurencyjności UE. Środki ze STEP są przekazywane za pośrednictwem 11 istniejących funduszy UE. Państwa członkowskie mogą również wnieść wkład w program InvestEU wspierający inwestycje w obszarach priorytetowych. Austria mogłaby wykorzystać te inicjatywy do wspierania rozwoju lub tworzenia technologii krytycznych, w tym czystych i zasobooszczędnych technologii.

(26) Oprócz wyzwań gospodarczych i społecznych uwzględnionych w planie odbudowy i zwiększania odporności oraz w ramach innych funduszy UE Austria mierzy się z kilkoma dodatkowymi wyzwaniami, które dotyczą stabilności finansów publicznych, rynku pracy, stopy rotacji przedsiębiorstw i konkurencyjności, utrzymującej się zależności od paliw kopalnych i wysokich cen energii.

(27) Pomimo dostępności różnych instrumentów finansowania finansowanie ryzyka dla przedsiębiorstw typu *start-up* i *scale-up* nadal stanowi czynnik ograniczający. Lokalny rynek kapitału wysokiego ryzyka i kapitału wzrostu wykazuje pozytywną tendencję – w latach 2021–2023 kapitał wysokiego ryzyka wzrósł do poziomu 0,08 % PKB, ale

[15] Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenia (UE) 2021/1058 i (UE) 2021/1056 w odniesieniu do środków szczególnych mających na celu sprostanie strategicznym wyzwaniom w kontekście przeglądu śródokresowego, COM(2025) 123 final.

jego rozwój nie jest jeszcze wystarczający. Ograniczone finansowanie kapitału wysokiego ryzyka częściowo wynika z niskiego poziomu uczestnictwa inwestorów instytucjonalnych, w tym funduszy emerytalnych. W latach 2007–2023 co roku pozyskiwano od nich jedynie 1 % środków kapitału *private equity* i kapitału wysokiego ryzyka, co stanowi wynik znacząco niższy niż w wiodących państwach członkowskich.

(28) Stosunkowo wysokie wydatki Austrii na badania i rozwój (wynoszące 3,26 % PKB w 2023 r.) i ścisła współpraca między środowiskiem naukowym a światem biznesu nie przekładają się w wystarczającym stopniu na zbywalne rozwiązania i rotację przedsiębiorstw. Odsetek osób pracujących w sektorze usług wymagających specjalistycznej wiedzy w 2022 r. wynosił 39,8 %, czyli nieco poniżej średniej unijnej wynoszącej 40,8 %. Kraj pozostaje również w tyle za najbardziej innowacyjnymi państwami członkowskimi UE pod względem generowania krajowej wartości dodanej z eksportu zaawansowanych technologicznie towarów i usług. Wsparcie publiczne na innowacje, głównie w drodze zachęt podatkowych na badania i rozwój, zwykle koncentruje się na innowacjach stopniowych w ugruntowanych sektorach. Słabnący poziom aktywności patentowej w ciągu ostatniego dziesięciolecia, któremu towarzyszą utrzymujące się duże dysproporcje wydatków na badania i rozwój pomiędzy poszczególnymi krajami związkowymi, ogranicza zdolność Austrii do pełnego wykorzystania jej potencjału, jeśli chodzi o czerpanie większych korzyści ekonomicznych z innowacji. Bardziej systematyczny przegląd obecnych programów wsparcia może zwiększyć skuteczność systemu innowacji.

(29) Promowanie wprowadzania technologii cyfrowych do biznesu przyczyniłoby się do dalszego wzmocnienia konkurencyjności. Pomimo postępów pod względem wdrażania chmury – 35,6 % przedsiębiorstw korzysta z technologii opartych na chmurze – Austria pozostaje w tyle za średnią unijną, która wynosi 38,9 %, co wskazuje na możliwości rozwoju w tej dziedzinie. Wyzwaniem pozostaje również wprowadzanie analityki danych, ponieważ jedynie 23,9 % austriackich przedsiębiorstw wdrożyło technologie w tym zakresie, czyli znacznie poniżej średniej unijnej wynoszącej 33,2 %. Ukierunkowane środki, w tym zachęty finansowe, wsparcie na rzecz infrastruktury chmury i infrastruktury danych oraz inwestycje w umiejętności cyfrowe, mogą znacznie przyspieszyć wprowadzanie zaawansowanych technologii, zwłaszcza w małych i średnich przedsiębiorstwach (MŚP).

(30) Brak konkurencji w niektórych sektorach, który przyczynia się do wyższych cen, wywiera negatywny wpływ na austriackich konsumentów. Bariery wejścia na rynek dla nowych konkurentów, terytorialne ograniczenia dostaw i nadmierne ograniczenia regulacyjne dla niektórych zawodów i usługodawców ograniczają konkurencję i powodują wzrost cen dla konsumentów.

(31) Jak wskazano w Kompasie konkurencyjności, wszystkie instytucje unijne, krajowe i lokalne muszą dołożyć wszelkich starań, aby tworzyć prostsze przepisy i przyspieszyć procedury administracyjne. Komisja wyznaczyła ambitne cele w zakresie zmniejszenia obciążeń administracyjnych: o co najmniej 25 % i o co najmniej 35 % w przypadku MŚP; stworzyła także nowe narzędzia służące osiągnięciu tych celów, w tym systematyczne testowanie całego prawodawstwa UE w warunkach skrajnych oraz pogłębiony dialog z zainteresowanymi stronami. Aby sprostać tym ambicjom, Austria musi również podjąć działania. 51 % przedsiębiorstw uważa, że złożoność procedur administracyjnych stanowi dla nich problem przy prowadzeniu

działalności w Austrii[16]. Przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń i ograniczenie złożoności administracyjnej – zwłaszcza dla MŚP – stanowi kolejny element umożliwiający zwiększenie konkurencyjności. Procedury wydawania pozwoleń często w nieuzasadniony sposób opóźniają realizację projektów przemysłowych, ponieważ zwykle ciągną się przez 22–23 miesiące od daty złożenia wniosku. Istotnie przyczynia się do tego ograniczone wykorzystywanie narzędzi cyfrowych, jako że komunikacja nadal w dużym stopniu opiera się na fizycznym składaniu dokumentów. Wydawanie pozwoleń można by przyspieszyć poprzez wprowadzenie takich rozwiązań jak umożliwienie wczesnego rozpoczęcia robót przygotowawczych, stosowanie uproszczonych procedur zgłaszania zastrzeżeń publicznych oraz umożliwienie przedłożenia dokumentacji innej niż niezbędna na dalszych etapach procedury. Ogólnie rzecz biorąc, Austria boryka się z dużymi obciążeniami administracyjnymi i regulacyjnymi związanymi z regulacją działalności gospodarczej, które często są postrzegane jako większa przeszkoda dla inwestycji niż ma to miejsce w przypadku średniej unijnej.

(32) Austria poczyniła znaczne postępy na drodze do przejścia na czystą energię i wzmocniła swoje bezpieczeństwo energetyczne poprzez całkowite wycofanie importu gazu z Rosji, które osiągnęła do początku 2025 r. Niemniej jednak w celu zaspokojenia 65 % swojego zapotrzebowania na energię Austria w dalszym ciągu jest uzależniona od importu, w szczególności ropy naftowej i gazu ziemnego. Ceny energii znacząco wzrosły, przy czym w 2023 r. cena energii elektrycznej dla dużych odbiorców była siódma co do wysokości w UE. Sytuacja ta ma wpływ na konkurencję cenową, zwłaszcza w przypadku energochłonnych gałęzi przemysłu. Znaczny rozwój odnawialnych źródeł energii w ciągu ostatnich kilku lat i realizacja ambitnych celów w zakresie odnawialnych źródeł energii do 2030 r. wymagają pilnej rozbudowy i modernizacji sieci, a także uelastycznienia systemu energetycznego. Wymaga to zarówno większych inwestycji, jak i przyspieszenia tempa, aby umożliwić włączenie do systemu dodatkowej energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych. Koszty rozbudowy sieci ponoszą jej użytkownicy. W styczniu 2025 r. opłaty sieciowe wzrosły średnio o 19 %, między innymi w celu sfinansowania bieżących inwestycji. Nie poczyniono postępów w pracach nad nową ustawą o rynku energii elektrycznej (ELWG) w celu umożliwienia reformy taryf sieciowych, uelastycznienia systemu energetycznego lub stworzenia zachęt do wykorzystywania umów zakupu energii elektrycznej (PPA). Obecnie zakres umów zakupu energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest w Austrii ograniczony – dotyczą one zaledwie 0,1 GW.

(33) Energia ze źródeł odnawialnych, która odpowiada za 40,8 % całkowitego zużycia energii w Austrii, ma w nim duży udział, który nadal rośnie. Niemniej jednak prace nad dalszym przyspieszeniem wdrażania odnawialnych źródeł energii i potrzebnej do tego infrastruktury utknęły w martwym punkcie. W szczególności rozwój technologii neutralnych emisyjnie w Austrii nadal hamują złożone i długotrwałe procedury administracyjne.

(34) Według prognoz Austria jest na dobrej drodze do osiągnięcia swojego celu redukcji emisji, ale w 2024 r. tempo dekarbonizacji spadło w porównaniu z rokiem poprzednim. Oczekuje się, że nastąpił spadek poziomu emisji zaledwie o 3,7 % w porównaniu z poziomem 6,5 % w 2023 r. Austriacki sektor przemysłowy charakteryzuje się wysoką energochłonnością i tempo jego dekarbonizacji jest

[16] „Opinia przedsiębiorców na temat korupcji w UE”, sprawozdanie z badania Eurobarometr Flash (kwiecień 2024 r.).

powolne. Biorąc pod uwagę, że wiele przedsiębiorstw ma trudności z absorpcją znacznych podwyżek cen energii, poprawa efektywności energetycznej ma istotne znaczenie zarówno dla zmniejszenia poziomu emisji, jak i dla pobudzenia konkurencyjności. Chociaż większość sektorów poczyniła postępy w tym zakresie, dekarbonizacja transportu nadal pozostaje w tyle. W 2023 r. zużycie energii końcowej w sektorze transportowym w rzeczywistości wzrosło o 1 % w porównaniu z rokiem poprzednim. Aby temu zaradzić, w krajowym planie w dziedzinie energii i klimatu z 2024 r. uwzględniono dodatkowe środki umożliwiające Austrii osiągnięcie celów związanych ze wspólnym wysiłkiem redukcyjnym, ale skuteczność tych środków będzie zależeć od ich konsekwentnej i pełnej realizacji.

(35) Opodatkowanie pracy i składki na ubezpieczenia społeczne w Austrii należą do najwyższych w UE, co utrudnia tworzenie miejsc pracy i uczestnictwo w rynku pracy. W ciągu ostatnich dziesięciu lat średnia liczba faktycznie przepracowanych godzin tygodniowo na osobę spadła z 35,8 do 33,6 godzin. Wbrew tendencji obserwowanej w innych państwach członkowskich i tak już wysoki udział pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy wzrósł o 2 punkty procentowe od 2019 r. Zatrudnienie w niepełnym wymiarze czasu pracy, które w 2024 r. plasowało się na poziomie 30,6 %, nadal jest niemal dwukrotnie wyższe niż średnia unijna (17,1 %). Wysoki klin podatkowy zniechęca do dłuższego czasu pracy, przyczyniając się do niedoboru siły roboczej i ograniczenia potencjału gospodarczego.

(36) Odsetek kobiet pracujących w niepełnym wymiarze czasu pracy należy do najwyższych w UE. Sytuacja ta odzwierciedla również wysoki poziom ich uczestnictwa w nieodpłatnej pracy opiekuńczej oraz niewystarczającą dostępność i niewystarczający dostęp do przystępnej cenowo wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem wysokiej jakości. Pomimo wysiłków, aby zwiększyć dostępność wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem, odsetek dzieci w wieku poniżej 3 lat, które są objęte formalną wczesną edukacją i opieką, nadal plasuje się znacznie poniżej średniej unijnej. Sytuacji tej towarzyszą regionalne dysproporcje pod względem dostępności placówek wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem oraz niedobory siły roboczej.

(37) Chociaż wskaźnik zatrudnienia pracowników starszych (55–64 l.) w ciągu ostatniej dekady stale rósł i w 2024 r. osiągnął 58,8 %, pozostaje znacznie poniżej średniej dla UE wynoszącej 65,2 %. Pracownicy w starszym wieku mają trudności z reintegracją na rynku pracy, zarówno ze względu na ograniczone umiejętności cyfrowe, jak i istnienie uprzedzeń wobec tej grupy pracowników. Osoby o niskich kwalifikacjach, posiadające wykształcenie tylko na poziomie wymaganym przez obowiązek szkolny, znajdują się w szczególnie trudnej sytuacji i stanowią najwyższy odsetek bezrobotnych w Austrii. Podobnie osoby ze środowisk migracyjnych i osoby ze środowisk defaworyzowanych pod względem społeczno-ekonomicznym osiągają niższe wyniki na rynku pracy i napotykają szczególne przeszkody utrudniające im wejście na rynek pracy. Sytuację tę potęgują wyzwania związane z nieodpowiednimi umiejętnościami językowymi i ograniczonym uznawaniem kwalifikacji.

(38) Według Programu międzynarodowej oceny umiejętności uczniów (PISA) OECD z 2022 r. wzrosła liczba uczniów osiągających słabe wyniki w nabywaniu umiejętności podstawowych, zwłaszcza w przypadku uczniów ze środowisk migracyjnych lub defaworyzowanych pod względem społeczno-ekonomicznym lub urodzonych za granicą. Rosnąca liczba uczniów ze środowisk migracyjnych lub defaworyzowanych pod względem społeczno-ekonomicznym rozpoczynających naukę bez wystarczających umiejętności językowych stwarza wyzwania dla nauczycieli. Ponadto niedobór nauczycieli stanowi dodatkową przeszkodę utrudniającą poprawę

wyników kształcenia. Co więcej, coraz słabsze umiejętności podstawowe uczniów szkół przekładają się na ich dorosłe życie, zwłaszcza w przypadku osób ze środowisk migracyjnych lub defaworyzowanych pod względem społeczno-ekonomicznym. Chociaż Austria nadal wdraża wiele różnych reform mających na celu poprawę skuteczności swojego systemu edukacji, kluczowe znaczenie dla rozwiązania problemu niedoboru wykwalifikowanej siły roboczej ma wsparcie rozwoju umiejętności podstawowych i umiejętności STEM na każdym etapie, od edukacji dzieci po edukację dorosłych.

(39) Niedobór wykwalifikowanych pracowników nadal stanowi wąskie gardło, które osłabia potencjał rozwojowy Austrii. 72 % przedsiębiorstw uznaje to za główną przeszkodę dla inwestycji[17]. W szczególności brak umiejętności ekologicznych zarówno osłabia konkurencyjność sektorów mających zasadnicze znaczenie dla zielonej transformacji, jak i grozi opóźnieniem Austrii w realizacji jej celów klimatycznych. Ponadto obecnie nie istnieje żadna wyraźna strategia mająca na celu przeciwdziałanie przewidywanej utracie miejsc pracy w wysokoemisyjnych sektorach przemysłu wraz z przejściem Austrii na gospodarkę neutralną emisyjnie. Wzmocnienie istniejących programów podnoszenia kwalifikacji mogłoby uwolnić niewykorzystany potencjał pod względem podaży pracy i pobudzić austriacki przemysł technologii neutralnych emisyjnie. Aby zagwarantować szerokie poparcie społeczne dla zielonej transformacji, należy przede wszystkim zapewnić ukierunkowane wsparcie osobom wykonującym zawody i zamieszkującym regiony zagrożone negatywnym wpływem zakrojonych na szeroką skalę wysiłków na rzecz dekarbonizacji.

(40) W kontekście bliskich powiązań między gospodarkami państw członkowskich należących do strefy euro i ich wspólnego wkładu w funkcjonowanie unii gospodarczej i walutowej Rada zaleciła w 2025 r. państwom członkowskim będącym członkami strefy euro podjęcie działań, w tym poprzez ich plany odbudowy i zwiększania odporności, w celu wdrożenia zalecenia w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro na 2025 r. W przypadku Austrii zalecenia 2, 3 i 5 mają pomóc we wdrożeniu pierwszego zalecenia dla strefy euro, które dotyczy konkurencyjności, zalecenia 1, 4 i 5 – we wdrożeniu drugiego zalecenia dla strefy euro, które dotyczy odporności, a zalecenie 1 we wdrożeniu trzeciego zalecenia dla strefy euro, które dotyczy stabilności makroekonomicznej i finansowej, określonych w zaleceniu na 2025 r.,

NINIEJSZYM ZALECA Austrii podjęcie w latach 2025 i 2026 działań mających na celu:

1. Zwiększenie ogólnych wydatków na obronność i wzmocnienie gotowości obronnej zgodnie z konkluzjami Rady Europejskiej z dnia 6 marca 2025 r. Przestrzeganie maksymalnych stóp wzrostu wydatków netto zaleconych przez Radę w dniu [data]. Wdrożenie zestawu reform i inwestycji stanowiących podstawę przedłużenia okresu dostosowawczego, zgodnie z zaleceniem Rady z dnia [data]. Podjęcie zdecydowanych działań w celu zabezpieczenia stabilności finansów publicznych, w tym przez poprawę stabilności finansów publicznych związanych z systemem opieki zdrowotnej, systemem opieki długoterminowej i systemem emerytalnym, między innymi w drodze usprawnienia niedostatecznie wykorzystywanej infrastruktury szpitalnej, poprawy efektywności kosztowej opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej, ściślejszej kontroli wydatków i znacznego podniesienia

[17] Badanie EBI dotyczące inwestycji w 2024 r. Omówienie sytuacji w poszczególnych krajach:Austria, s. 17.

rzeczywistego wieku przejścia na emeryturę. Uproszczenie i racjonalizację relacji i kompetencji fiskalnych na wszystkich szczeblach sektora instytucji rządowych i samorządowych oraz zapewnienie, aby zadania w zakresie finansowania i wydatkowania były ze sobą wyraźnie skoordynowane. Udoskonalenie systemu podatkowego w celu zmniejszenia wysokiego klina podatkowego oraz wsparcia zrównoważonego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w trudnej sytuacji budżetowej.

2. Zapewnienie skutecznej realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdziału REPowerEU, z uwagi na terminy dokończenia reform i inwestycji, które obowiązują na mocy rozporządzenia (UE) 2021/241. Przyspieszenie wdrażania programów polityki spójności (EFRR, FST, EFS+), w stosownych przypadkach z wykorzystaniem możliwości wynikających z przeglądu śródokresowego. Optymalne wykorzystywanie instrumentów UE, w tym możliwości poprawy konkurencyjności, jakie oferują Program InvestEU i Platforma na rzecz Technologii Strategicznych dla Europy.

3. Promowanie rotacji przedsiębiorstw oraz tworzenia i rozwoju młodych przedsiębiorstw, w tym przez zapewnienie lepszego dostępu do kapitału wysokiego ryzyka i kapitału wzrostu oraz likwidację przeszkód utrudniających inwestycje w instrumenty kapitałowe ze strony inwestorów instytucjonalnych. Lepsze przełożenie wysokiego poziomu inwestycji w badania i rozwój na zbywalne rozwiązania oraz zwiększenie wykorzystania (zaawansowanych) technologii cyfrowych przez przedsiębiorstwa. Uproszczenie przepisów, zmniejszenie obciążeń administracyjnych, w szczególności dla MŚP, przyspieszenie procedur wydawania pozwoleń i wzmocnienie konkurencji w celu obniżenia cen.

4. Rozwiązanie problemu wysokich cen energii, w tym w drodze reformy ustawy o energii elektrycznej, poprawy elastyczności systemu energetycznego i stworzenie zachęt do zawierania umów zakupu energii elektrycznej. Zmniejszenie ogólnej zależności od paliw kopalnych oraz przyspieszenie wdrażania energii ze źródeł odnawialnych i potrzebnej do tego infrastruktury, w szczególności przez uproszczenie procedur wydawania pozwoleń i wprowadzenie specjalnych obszarów przyspieszonego rozwoju. Dalsze ograniczenie emisji, w szczególności w sektorze transportowym i w drodze dalszej dekarbonizacji przemysłu. Poprawę efektywności energetycznej.

5. Stworzenie zachęt w celu zwiększenia łącznej liczby przepracowanych godzin oraz uczestnictwa kobiet w rynku pracy w pełnym wymiarze czasu pracy, w tym przez poprawę jakości i dostępności usług opieki nad dzieckiem. Poprawę wyników na rynku pracy w odniesieniu do pracowników w starszym wieku oraz grup defaworyzowanych, takich jak poszukujące pracy osoby o niskich umiejętnościach i osoby ze środowisk migracyjnych, oraz podniesienie poziomu umiejętności podstawowych, począwszy od wczesnego dzieciństwa, w szczególności na poziomie szkoły. Wzmożenie wysiłków w ramach polityki mających na celu zapewnienie i nabywanie umiejętności i kompetencji potrzebnych do zielonej transformacji.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący